

Sygn. akt II Cz 750/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniej D. F. działającej przez ojca K. F.

przeciwko E. K.

o podwyższenie alimentów

z wniosku o udzielenie zabezpieczenia powództwa

w przedmiocie zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Pleszewie

z dnia 19 sierpnia 2016 r., sygn. akt III RC 66/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 750/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Pleszewie udzielił zabezpieczenia roszczenia małoletniej powódki D. F. zobowiązując pozwaną do łożenia na czas trwania postępowania po 1000 zł miesięcznie, płatnych do rąk ojca K. F., poczynając od 26 lipca 2016 r. do 16 - go dnia każdego miesiąca.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż przedstawiciel ustawowy małoletniej uprawdopodobnił roszczenie i potrzeby córki, które kształtują się na poziomie około 2.500 zł miesięcznie. Sąd Rejonowy wskazał, iż od poprzedniego orzeczenia o rencie alimentacyjnej minęło 10 lat a małoletnia ma obecnie 11 lat i jest uczennicą V klasy szkoły podstawowej. Sąd Rejonowy zauważył, że znaczną część kosztów utrzymania małoletniej stanowią koszty zajęć dodatkowych, w których uczestniczy, w tym w szczególności w zajęć i zawodowszachowych, w którym to kierunku małoletnia przejawia ponadprzeciętne uzdolnienia. Sąd Rejonowy dokonał również oceny zmian w sytuacji majątkowej

i dochodowej rodziców małoletniej, tj. jej ojca K. F. oraz jej matki E. K., na których spoczywa obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej. Sąd I instancji ustalił, że o ile sytuacja K. F. w tym zakresie nie uległa istotnej zmianie, to znacznie wzrosły dochody pozwanej E. K..

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła strona pozwana, zaskarżając je w części i domagając się zabezpieczenia powództwa do kwoty po 400 zł miesięcznie. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 730 § 1 k.p.c. w zw. z art. 753 § 1 zd. 2 k.p.c. przez ich zastosowanie pomimo, że strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na wzrost dochodów pozwanej a tym samym nie uprawdopodobniła roszczenia. Skarżąca zarzuciła również, iż przyznanie kwoty 1.000 zł z dużym prawdopodobieństwem może wyczerpać roszczenie. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono także naruszenie art. 233 k.p.c. oraz art. 5 k.c. W uzasadnieniu wskazano, iż pozwana ma na utrzymaniu również 16 – letniego syna, którego opiekunami prawnymi – rodziną zastępczą - ustanowieni zostali jej rodzice i który również wystąpił, pozwem z dnia 16 września 2016 r., o podwyższenie alimentów z kwoty 200 zł miesięcznie do kwoty 700 zł miesięcznie. Pozwana wskazała nadto, że utrzymuje się obecnie z prac dorywczych, z których osiąga dochód w kwocie około 1.000 zł miesięcznie. Do zażalenia załączyła również zaświadczenie o zarobkach swojego aktualnego męża, z którego wynika, iż osiąga on miesięczny dochód w kwocie 2106,35 zł brutto miesięcznie jednak w wyniku zajęć egzekucyjnych wypłacane zostaje mu wynagrodzenie w kwocie 615,59 zł netto miesięcznie.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o jego oddalenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podkreślenia wymaga, czego wydaje się nie zauważać profesjonalny pełnomocnik skarżącej, iż zabezpieczenie roszczeń alimentacyjnych polega na stworzeniu na czas trwania procesu nowej prowizorycznej sytuacji, w której obowiązany zobowiązany jest do zapłaty jednorazowo albo okresowo pewnej sumy pieniężnej (art. 753 § 1 k.p.c.). Celem zabezpieczenia nie jest w tym przypadku zapewnienie egzekucyjnego wykonania przyszłego wyroku, lecz natychmiastowe dostarczanie uprawnionemu środków utrzymania. W tym zakresie zabezpieczenie prowadzi do wprowadzenia prowizorycznego, ale jednak zaspokojenia uprawnionego. Nie jest to jednak zaspokojenie definitywne, lecz prowizoryczne i warunkowe. Z tych względów, z uwagi na nowacyjny charakter zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego, jak wynika z aktualnego, utrwalonego już stanowiska doktryny i judykatury, a wbrew stanowisku zażalenia, w przypadku zabezpieczenia tego rodzaju roszczeń zakaz wynikający z art. 731 k.p.c. nie ma zastosowania. (por. np. Komentarz do art. 753 k.p.c. pod red. A. Jakubeckiego wyd. Wolters Kluwer).

W przypadku zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku wykazania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a z uwagi na szczególną regulację zawartą w art. 753 § 1 in fine k.p.c. podstawą udzielenia zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia na zasadach ogólnych. Obejmuje ono oczywiście uprawdopodobnienie wszelkich przesłanek prowadzących do powstania roszczenia, czyli w niniejszej sprawie, możliwości zarobkowych lub majątkowych po stronie obowiązanej (art. 135 § 1 k.r.o.) oraz istnienia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej i sytuacji dochodowej jej ojca, na którym również spoczywa obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej córki.

Analizując zarzuty zażalenia wskazania wymaga, iż strona powodowa nie kwestionuje ustaleń Sadu Rejonowego w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej oraz sytuacji dochodowej i majątkowej jej ojca a twierdzenia zażalenia ogranicza się do zakwestionowania uprawdopodobnienia przez stronę powodową możliwości zarobkowych i dochodowych obowiązanej.

W tych okolicznościach wskazania wymaga z całą stanowczością, że pozwana wraz

z odpisem zaskarżonego postanowienia otrzymała również odpisy pozwu oraz wszystkich pism procesowych wraz z załącznikami przedłożonych przez stronę powodową. Szczególnie w piśmie datowanym na dzień 12 sierpnia 2016 r., a stanowiącym odpowiedź na wezwanie Sądu o uzupełnienie braków formalnych wniosku o udzielnie zabezpieczenia strona powodowa w sposób szczegółowy i wiarygodny przedstawiła znaną jej sytuację majątkową i dochodową pozwanej. W aktach sprawy znajduje się również wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP, który w sposób istotny uwiarygodnia twierdzenia strony powodowej w przedmiotowym zakresie. Już z tej przyczyny na pozwanej, kwestionującej podnoszone przez małoletnią powódkę fakty, spoczywał obowiązek choć uprawdopodobnienia swoich przeciwnych twierdzeń. Pozwana, mimo korzystania z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, ograniczyła się jedynie do wykazania sytuacji dochodowej swojego aktualnego męża, który nie jest stroną niniejszego postępowania i na obecnym etapie postępowania nie jest nawet wiadome czy pozwana prowadzi z tą osobą wspólne gospodarstwo domowe. W zakresie osiągniętych przez siebie dochodów poza własnymi twierdzeniami, iż wynoszą one 1.000 zł miesięcznie i nie pochodzą z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej w żaden sposób nie uprawdopodobniła swojego stanowiska w sprawie. Wskazać także należy, że na obecnym etapie postępowania, dla oceny sytuacji majątkowej pozwanej żadnego znaczenia nie ma fakt złożenia w dniu 16 września 2016 r. pozwu w imieniu jej małoletniego syna o podwyższenie alimentów. Z pozwu tego wynika co najwyżej, że oprócz małoletniej córki pozwana posiada również obowiązek alimentacyjny wobec syna w kwocie 250 zł miesięcznie. W obliczu braku rzetelnego i pełnego przedstawienia swojej sytuacji dochodowej, np. przez przedłożenie aktualnej deklaracji podatkowej, w tym w szczególności uwzględniającej dochody uzyskiwane z prowadzonej i wynikającej z aktualnego rejestru, działalności gospodarczej, nie sposób przyjąć, że udzielone zabezpieczenia przekracza możliwości zarobkowe i dochodowe zobowiązanej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski